

Vlak iz tira skočil je dne 17. septembra na postaji Poljčane. Bil je to tovorni vlak, ki je vozil iz Trsta. Na imenovani postaji se bi imel izognoti brzovlaku, ki dohaja iz Trsta v Poljčane ob 2. uri 5 minut popoldne. Dva vozova bila sta pri tej priliki čisto razdjana in tudi tir poškodovan, k sreči pa nobeden človek ranjen.

Pel si je v svoji smrtni uri dninar Jožef Dolar, ko je dne 10. septembra bil še z dvema drugima koscema na travniku svojega gospodarja v Gorjanah v brežiškem okraju na delu. Med petjem zadela ga je kap in 63 letni mož je bil v par sekundah mrlič.

Trojna gostija, Dne 12. septembra t. l. poročil se je v farni cerkvi v Lipnici ondotni trgovec g. Anton Stollitz s gospodično Marijo Zeissl. Za tem parom sta stopila pred oltar ženinova stariša, da obhajata svojo srebrno poroko, in naslednje še nevestina dedec in stara mati (babica), da obnovita svojo pred 50 leti storjeno zakonsko zvezo (zlato poroko). — Redek slučaj!

Visoka starost. Dne 15. septembra umrl je v Konjicah najstarejši ondotni meščan, gospod Franc Birgmayer v starosti 90 iet. Rajniki je bil zaradi svoje uljudnosti in poštenosti jako priljubljena in spoštovana oseba. Bodi mu zemljica lahka!

Od porotnega sodišča v Mariboru. Dne 12. septembra so se začele obravnave pred porotnim sodiščem v Mariboru (III. doba). Kot prvi obtoženec je stal pred porotniki 58 letni posestnik Anton Kozar iz Spodnjega Pavinskega, okraj Ptuj. Obtožen je bil zaradi požiga svojih poslopij. Škoda se je po požaru cenila na 1026 K 75 v, katere je mislil obtoženec od zavarovalnice dobiti. Zaradi hudodelstva goljufije je bil od porotnikov krivim spoznan ter od sodnega dvora na dve leti težke ječe obsojen. — Dne 13. septembra je sedel na zatožni klopi 20 letni Tinko Gregorič, kmečki sin iz Devine, zaradi uboja. Ker se mu omenjeno hudodelstvo ni zagnoglo postavno dokazati, bil je nekrivim spoznan ter kazni oproščen. — Dne 14. septembra vršila se je obravnava zoper zakonska Franc in Ana Harz, kmečarja od sv. Kunigunde, okraj Maribor, ter njuno hčerko Ludmilo Dietrich, ki so se imeli zagovarjati zaradi hudodelstva posilstva, ki je vključevala telesnega sadu, umora in goljufije. Porotniki so skoro vsa njim stavljenega vprašanja potrdili in je vsled tega sodni dvor Franc Harza obsodil na vislice, Ano Harz in Ludmilo Dietrich pa kot sokrivčnici na 2 meseca, oziroma 4 mesece težke ječe. — Dne 15. septembra se je vršila obravnava zoper 34 letnega pismonošo Jožefa Lierhaft iz Maribora. Obtožen je bil zaradi hudodelstva poneverjanja in goljufije, zaradi česar je bil tudi krivim spoznan ter na eno leto težke ječe obsojen. —

Javno vprašanje. V Cirkovcah so začeli v spomladi staviti novo cerkev, ki bode stala na nekdanjem starem pokopališču. Ko so kopali temeljnišče (grund), spravili so na dan mnogo še ne-

strohnelih človeških kostij, katere bi moralo cerkveno predstojništvo takoj na primernem prostoru spet pokopati. Neki očividec (Augenzeuge) pa nam poroča, da dotične kosti še sedaj ležijo na stavbišču naokoli razmetane, kjer hodijo po njih ljudje in živina in jih težki tovorni vozovi pod svojimi kolesi drobijo! Vprašamo Vas farane ali bode še nadalje mirno gledali takšno oskrunjevanje ostankov Vaših prednikov? Vprašamo pa tudi merodajne oblasti, ali se tako ravnanje strinja s tozadevnimi zdravstveno — policijskimi predpisi? —

F. P.

Imeniten zastopnik in zagovornik je učitelj in zakotni pisatelj Franc Kocmut pri Sv. Jurju na Ščavnici. Dne 6. septembra t. l. nastopil je v nekem kobljem prepiru pri obravnavi na uradnem dnevu v št. Jurju tako samozavestno, da ga je moral gospos. ces. kr. sodnik iz uradne sobe iztirati. — Škoda, da Rusi ne vejo za ta ženi (bistro glavico), gotovo bi ga že bili v Mandžurijo poklicali, da bi je bil z Japonci pomiril ali slednje morebiti vsaj nekoliko v njihovi korajži mere učil. Čevljar ostani pri svojem kopitu!

Od ptujskih sejmov. Na sejem dne 21. septembra prignalo se je 52 konj, 456 goved, in 459 svinj. Cene so nekoliko poskočile, promet je bil precej živahen. Prihodnji živinjski in svinjski sejem vršil se bode dne 5. oktobra t. l., samo svinjski sejem pa dne 28. septembra t. l.

Dopisi.

Od sv. Martina pri Vurbergu se nam poroča: „Tukaj imamo izvanredno skrbnega in marljivega župnika, toda njegova skrb je bolj za posvetne, posebno politične reči, kakor pa za verske, oziroma cerkvene zadeve. To je pokazal naš župnik g. Filip Vihar tudi ob priliki zadnjih deželnozborskih volitev, ko je šel v nedeljo dne 11. septembra po rani službi božji z organistom z veliko naglostjo volitev zadevajoče lepake (plakate) na farovž pritrjevati, ne zme neč se za zajuterk, ki ga je že čakal. Ako ga pa pride kak faran prosit, naj bi šel k umirajočemu na spoved, tedaj se mu ne mudi, temuč mora neobhodno preje zajtrkovati, predno se odpravi na pot. Ni še preteklo mnogo tednov od tega časa, ko je vsled svojega obotavljanja prišel v bolniško sobo prepozno, kajti našel je ondi namesto svetih zakramentov želečega bolnika — mrliča. Iz tega se da sklepati, da so volitve za našega župnika bolj važne, kakor pa previdenje umirajočih s svetimi zakramenti. Farovž pa je tudi pravo mesto za pritrjevanje lepakov; od zunaj naj se že spozna kdor v njem stanuje, namreč človek, kojega glavni posel je politična agitacija. Ne čudili bi se preveč, ako bi naš župnik mežnarju nekega dne zaukazal, da naj na „klingelpajtl“ obesi še političen plakat ter ga vsakemu verniku posebič pred nos podrži. Cerkev kakor tudi farovž naj bi bila vsake politike prosta in duhovnik se bi je moral skrbno ogibati, ako se hoče

imenovati „služabnik Gospodov“, ne pa kaj drugega, temu ravno nasprotnega. — Vprašamo tudi na tem mestu g. župnika, zakaj da na št. Jakobovo soboto ni šel romarjem nasproti, kakor je bila to sicer v naši fari vedno navada. Ofer došlih romarjev mu je najbrž dobro teknil, da bi je pa po običajnem redu sprejel, to mu ni prišlo na misel. Na Rešnjega Telesa dan mu ni bilo mar za procesijo, smrdel mu je najbrž Berlingerjev šnops. Včasi se izgovarja na bolezen v nogi, kadar pa je v kaki sosednji fari večje cerkveno opravilo in s tem zvezana pojedina (obed), tedaj je naš g. župnik prav dobrih nog in nobena pot mu ni predolga ali pretežavna. Ob takih prilikah že pri rani službi božji opravi vsa cerkvena opravila, tudi taka, ki se imajo navadno popoldne vršiti, in — hajdi na pot. Dobra pipa in papa je pač kaj zapepljiva reč in zaradi nju še po zimi naš g. župnik rad zapusti toplo domačo peč. Volilni shodi imajo na našega gospoda župnika tudi posebno moč, toraj tudi nedavno pri Šoberniku v Spodnjem Dupleku ni smel manjkati! — Gospod župnik, ne vtikajte se v politiko in druge naše zasebne zadeve, in uverjeni smete biti, da bode v bodeče pri svojih faranib uživali več zaupanja, spoštovanja in udanosti, kakor pri dosedanem Vašem nastopanju, kakoršno se za katoliškega duhovnika — oznanovalca naukov našega Izveličarja — nikakor ne spodobi. Več faranov.

Od sv. Antona v Slovenskih goricah dobili smo pismo, v katerem se med drugimi rečmi sledeče najde: „Moram Vam povedati, kako da si naš g. kaplan Skamlec na vso moč prizadeva, iz naše mladine vedno več denarja iztrebiti (ali izžuliti). Vedno ji pravi, zdaj dajte za to, zdaj za uno, in ker nikoli nima dovolj, so se dekleta že same začele pritoževati čez njegovo nenasitljivost rekoč; da že vendar preveč ciganijo in fehtajo; mislijo menda, da nam denar tako z lahkega leti v žep, kakor njim. Dne 7. avgusta t. l. vršila se je pri sv. Benediktu veselica, pri kateri je seveda moral biti tudi naš g. kaplan navzoč. H koncu veselice pa so nekateri udeleženci uprizorili krvavo igro s krivimi in ravnimi noži in enega fanta so le malo živega pustili. Taka je veselica, katero priredijo duhovniki. Ko smo drugi farani omenjeno nedeljo pri popoldanski službi božji v pobožnosti zbrani bili ter ljubega Boga goreče prosili, naj nam pošlje že tako zaželjenega dežja, kojega smo bili zaradi dolgo trajajoče suše že silno potrebni, rekel je naš kaplan dekletam: „Zdaj ko bode k žegnu vkup pozvonilo, pa le hitro pridite iz cerkve! Jaz se urno opravi in šli bomo k sv. Benediktu na veselico. Tamkaj bode prav lušno in veselo.“ — In res, mlada in neizkušena dekleta so šle s kaplanom iz cerkve, namesto da bi ostale pri službi božji. Bilo je videti, kakor da so namenjeni na kak sejem. Kaplan je sicer še pred mrakom odšel z veselice, toda dekleta so se vračale v spremstvu fantov šele ob 10. in 11. uri po noči domov. Bile so same nedolžne device iz „Marijine družbe“ in res škoda, da se tako imenujejo, ker nekatere v resnici tega imena ne zaslužijo in ga tudi niso vredne. Noč

ma svojo moč — in da je tak pohod malokedaj pošten, to vsakdo ve. — Dandanes pač nekateri duhovniki same take reči napravljajo in uganjajo, kakoršne se za oznanovalca svetega Evangelija ne spodobijo. Prirejajo veselice, igre in shode, samo da mladino hujskajo ter denar žnje pulijo. Nekdanji mašniki tega niso delali, zato pa je bilo takrat tudi boljše na svetu, kakor dandanes. Za duhovnika je oltar, prižnica in spovednica, ne pa politični zbori, volitve, veselice in igre. Ako bode šlo še nekaj časa tako naprej, izginili bodejo polagoma vsi duhovniki in namesto njih bodejo imeli same politične agente, mešetarje, komedijante in burkeže. Na ugledu pa ne bode trpela samo vsa duhovščina, med katero imamo š res nekaj prav vrlib, resnično pobožnih in v dubu Kristusovem delujočih mož, temuč trpela bode tudi vera, oziroma katoliška cerkev! — Pregovor pravi, da že **ena garjeva ovca devet in devetdeset zdravih ókuži.** — M. M. v imenu več faranov. —

Zunanje novice.

Prestolonaslednik se je naredil laškemu kraljevskemu paru ter dobil ime Umberto, Nikola, Tomasi, Giovanni, Marija in naslov „**princ Pijemonteški.**“

Velika nesreča na železnici se je pripetila nedavno blizu mesta Ferrara na Laškem, ko je s tamošnjega kolodvora ušel „lukamatija“ (stroj), katerega je strojevodja zapustil, a kurjač ga ni znal ustaviti. Na progi se je stroj zalzel v brzovlak, ki je vozil iz Bolonje v Benetke. Šest oseb je bilo pri tem ubitih, 17 pa ranjenih in tudi materijalna škoda je zelo velika, ker je poštni voz zgorel.

Knez Herbert Bismarck umrl je na svoji graščini Friedrichsruh v takozvanem Sachsenwaldu. On je bil najstarejši sin slovečega kancelarja in ustvaritelja Nemške države, kneza Otona Bismarcka. Knez Herbert Bismarck se je rodil 28. decembra 1849. leta in je toraj skoraj dosegel svojo 55. leto.

Strašen požar je virtemberško mestce Binsdorf skoraj do cela uničil. Zgorelo je 93 hiš in le mali del mesta so došle požarne brambe rešile.

Mladi hudodelnik. V Teksasu (Severna Amerika) ste dve deklici v starosti 13 in 15 let umorili svojega očeta zategadelj, ker se je ta nameraval v drugič oženiti. Napadli ste ga med tem ko je spal ter mu z ostro sekuro glavo odsekali. Obstali ste, da ste to grozno hudodelstvo izvršili vsled bojazni pred namenjeno mačeho.

Grozna nesreča. Neka noseča ženska je nedavno hotela v družbi svojega moža in svojih treh otrok v Kolinu na Westfalskem vstopiti na vlak, ko se je ta že pomikal. Reva pa je pri tem prišla pod kolesa, ki so ji glavo popolnoma zdrobila. Ko je umirala, porodila je čvrstega otroka. To je moral biti pač pretresujoč prizor!